

Πόσον εδγνώμονες πρέπει νὰ ἤμεθα εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς θείας ταύτης τέχνης, διὰ τῆς βοήθειας τῆς ὁποίας τὰς γνώσεις ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, τοῦτε ἀρχαίου καὶ τοῦ νεωτέρου, δυνάμεθα ν' ἀποκτήσωμεν δι' ὀλίγων χρημάτων—καὶ ἰδίως τὴν Ἀγίαν Γραφήν, ἄνευ τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται εἰς πνευματικὸν σκότος! Ὁ ἐφευρέτης τῆς τυπογραφικῆς τέχνης ἦτο γερμανὸς τις, ὀνομαζόμενος Γκούττεμπερ, ὅστις ἔζησε κατὰ τὰ μέσα τοῦ 15ου αἰῶνος καὶ πρῶτος ἐτύπωσε τὴν Ἀγίαν Γραφήν μὲ στοιχεῖα ἐκ μετάλλου,

ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΑΓΑΠΗ.

«Καλὸν εἶναι τὸ νὰ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό,» ἔλεγέ τις τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων, καὶ «ἡ ὁμόνοια ἀδελφῶν εἶναι ἰσχυροτέρα παντὸς τείχους,» καὶ εἶχε δίκαιον· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἁμαρτία, ἥτις ἀνέτρεψε πᾶσαν ἀγαθὴν διάθεσιν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, διέστρεψε καὶ τὰ ὠραῖα ἀδελφικά αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ὁ Δημιουργὸς ἐνεφύτευσεν εἰς αὐτήν. Ἐκτοτε δὲ ὑπῆρξαν εἰς τὸν κόσμον πολλὰ τέρατα χειρότερα καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν Καῖν.

Πόσον διαφορετικὴν θέαν ἀδελφικῆς ἀγάπης παριστᾷ ἡ προκειμένη εἰκονογραφία ἀπὸ τὰς λοιπὰς σκηνάς, τὰς ὁποίας βλέπομεν κατ' ἐκάστην εἰς οἰκογενείας! «Τεκνία ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.»

ΩΡΑΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Μίαν ἡμέραν διδάσκαλὸς τις κυριακοῦ σχολείου ἠρώτησε τὰ παιδιὰ τῆς κλάσεως αὐτοῦ, «Τί εἶναι συνειδήσεις;» καὶ ἀφοῦ πολλὰ ἀπεκρίθησαν κατ' ἓνα καὶ κατ' ἄλλον τρόπον, σηκωθὲν ἐπὶ τέλους μικρὸν τι κοράσιον ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς—«*Συνείδησις εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς φιθυρίζων εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν!*»

ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ ΕΝΟΣ ΠΤΩΧΟΥ ΤΥΦΛΟΥ ΚΟΡΑΣΙΟΥ

Τυφλὸν τι καὶ πτωχὸν κοράσιον συνεισέφερε πρὸς τινὰ ἱεροκήρυκα σαράντα δραχμὰς διὰ τινὰ ἱεραποστολικὴν Ἑταιρίαν. Ἐκπλαγείς ἐπὶ τούτῳ ὁ ἱεροκήρυξ ἠρώτησε τὸ κοράσιον, «Διὰ τί κήρη μου συνεισφέρεις τοσοῦτον μεγάλον ποσὸν εἰς τὴν Ἑταιρίαν ταύτην, ἐν ᾧ σὺ εἶσαι πτωχὸν καὶ τυφλὸν κοράσιον καὶ τὰ χρηματικὰ μέσα σου μικρά;» «Ναί,—ἀπήντησε τὸ κοράσιον,—εἶμαι πτωχὸν καὶ τυφλὸν καθὼς μὲ βλέπετε, ἀλλὰ ὅχι τόσον πολὺ πτωχὸν ὅσον μὲ ὑποθέτετε, διότι δύναμαι νὰ σοὶ ἀποδείξω ὅτι εἶμαι εἰς καλλιτέραν κατάστασιν ἀπὸ τοὺς ἔχοντα· ὕγιεις τοὺς ὀφθαλμούς των, ὥστε δύναμαι νὰ πληρώσω τὰς σαράντα δραχμὰς· ὁ ἱερεὺς ἐτι μᾶλλον ἐκπλαγείς ἐκ μιᾶς τοιαύτης ἀπαντήσεως, εἶπε, «Πῶς κατορθώνεις λοιπὸν τὸ τοιοῦτον;» «Ἰδοὺ πῶς,—εἶπε τὸ κοράσιον,—κατασκευάζω κοφίνια καὶ καλάθια μετὰ μεγίστης ἐπιτηδειότητος καὶ εὐχερείας, καὶ ἐν ᾧ βεβαίως τὸν παρελθόντα χειμῶνα πρέπει νὰ ἐδαπάνησαν τὰ κοράσια τὰ ἔχοντα τὴν δραχμὴν των πλέον τῶν σαράντα δραχμῶν εἰς ἀγορὰν ἐλαίου, ἐγὼ δὲν ἐξώδευσα οὔτε πεντάραν διὰ φῶς, καὶ ἐπομένως εὐκολύνομαι καὶ μεγαλύτερον ποσὸν ἀκόμη νὰ διαθέσω χάριν τῆς ἀποστολικῆς Ἑταιρίας τοῦ Χριστοῦ μου. Λοιπὸν εὐαρεστήθητι, παρακαλῶ, νὰ κάμης χεῖρσιν πρὸς τὸ παρὸν τῶν χρημάτων μου τούτων διὰ τοὺς ἱεραποστόλους.»

Τίνος ἡ καρδία, ἀναγνώστα, δὲν συγκινεῖται ὑπὸ μιᾶς τοιαύτης ἀληθοῦς χριστιανικῆς γενναιοδωρίας ἐνὸς τοιούτου χριστιανικοῦ πλάσματος! Καὶ ὅμως ἡ ἀγάπη ἡ ἀληθινὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ μεγαλειτέρα ἔργα ἀφοσιώσεως ἕως τώρα κατώρθωσε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κατορθώνη.

ΧΕΛΗΔΩΝ.

«Ἀπαντες οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται γνωρίζουσι τὴν χελιδόνα καλῶς. ὥστε δὲν ἔχουσι χρεῖαν νὰ τοὺς τὴν περιγράψωμεν. Οὔτε εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς εἰπωμεν, ὅτι ἔχει τόσον θαυμαστὸν ἐνστικτον, ὥστε ἂν καὶ ἀποδημῇ εἰς τόπους μακρυνοὺς ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, γνωρίζει ὅμως ἀκριβῶς τὸν καιρὸν τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τὸν τό-